

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr.

Bunkeveds Fylke:

Tilleggsspørsmålnr.

Nes Herad:

Emne: Transport av høy.

Bygdelag:

Oppskr. av: Ole S. Hagen:

Gard:

(adresse): Nesbyen:

G.nr. 80 Br.nr. 2

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

- 1) Nei det var samme fremgangs måten.
 Det er ganske slutt med det nu.
 Det deler slutt med det lit efter lit da arbeidshjelpen blev dyrere, så nu er det nok aldeles slutt.
 Ja utmarksløtten holdt sig længe på mindre bruk og på store gårder.
 Til i de aller siste årene.
 Nu er det og få leiet sig hest, men før var det og dra det hjem på en skjotkjølke.
- 2) Det var og bera det i sveg.
 Og sveget lager en av bjørk, man lager en låke i den tyreste enden som man trær den tyreste enden i gjennom.
 Håret kjømes med riven og læges i sveget.
 På skuldren.
 Ja vist det var så fik han hjelpe til både og snøre båren og løfte den på sig.
 Hjelpen står bak og løfter båren op på båren.
 Ja båren var jerne med og raket håret sammen.
 Løypestreng brukes ikke her i bygda.
- 3) Fra utslåter og saker kjøres det hjem om vinteren.
- 4) Det brukes nu hævogn men det brukes også langkjøre, og i brakklande brukes og har været brugt både slode og så kalt hjulslode.

Ja størrelsen kan nu være lit forskjellig så en 2,80 m lang og bredden er laste plaven så en 1,25 m på en slæde længden på kjerren var lit forskjellig så en 3 m eller så, og bredden 80 cm og vogn havde ombrent som stæde. Det er to ganske små hjul og akslen er lit krakket så at hjulene kan svinge under vogn karmen når man snur, også går det en gjern balt fra akslen og op i vognkarmen, anden festning er det ikke for karmen. Høivogn blir ikke kalt andet en høivogn.

Hjulslæde er en almindelig slæde med hjul bak, men måtte ikke være jern skod.

Skødring bruktes ikke om sommeren, men om vinteren blir det helst brugt jernskod slæde.

Regler for kjøring har jeg aldrig hørt noget om.

Man brukte en almindelig høivogn eller langkjære eller hjulslæde eller almindelig slæde, man brugte ikke grunder, andet på høivogn.

På slæde og langkjære og hjulslæde måtte man kjæmme høiet, og laggedet på, i et sommer las var det så en fem eller seks bærer og i et vintrelas det dobbelte ombrent, og i en bær regnes fire kjember.

Om nogen slags regler for det siste laset har jeg ikke hørt noget om.

Det var helst og få med sig alt så ikke noget blir igjen.

Laset blev festet med en høistang (julingstang som vi sier) som er lang som slæden eller vognen med en liten skøve i fremste enden og jern med en liten pinde i den bakerste enden. Skøven i fram enden er til at hente vira skal være i den og den pinden bak skal være for at ikke kar=~~de~~nde (det tauet) man snærer med skal glide av.

Helst hadde man et vintrelas i ver stakk,

det er almindelig to sommer las i et vintrelas.

Brukes bare en høst både for vintrelas og sommer las.

5) Da kjørte man helst samtidigt.

Fles eller på slapp, eller dem var så forsigtige at dem viede det.

Føiret det blev så pas sne at det gik an og kjøre, helst så jorde dem det.

Det blev dem farligte om.

Dem kjørte først et stække tøver.

Da kjører man med hest og slæde.

Man blir da farligte om en bestemt dag da man ^{skal} stå og brøite.

Ja det er efter så langt bort did man skal er det ret langt så bruker man to dager, og er og er det ikke alt for langt så jør man vende på dagen og da er man jørne horte en halv a femten timer, så man må bruke en god del av natten.

Jeg skal de gi lit aplysninger om hai Kjåringa om vinteren, da bruker man en slæde som er jern skod den er så en 2,80 m lang, med vegmeier på sa breiden blir så omtrent 1,25 m og med karr bag som kaldes bakkarren, og fremst er det også en slags kare men den er ikke lik den bak der er det et træ som står op mit i som man kaller kjøra og op på den er det træ som kaller karbata den er en 60 cm lang den er festet med meier med en vire kaller karvire, mit på karbata var det hempen av bjørkvir kalledes kette vire, og for at snøre læst brukte man julingstång og karbende for at snøre med og så har man omlag på siden tre eller fire på ver side som man trer indi karvire frama og så er det gjort en hempen i tapen omlaget er av bjørk ganske grant, og bak bruker en og binde dem isamen med et sveipingsstau som man trer indi hempen på omlaget og rundt læset bruker man et eller to meijulingsrep med kærtiden inne enden for at få snørt læset.